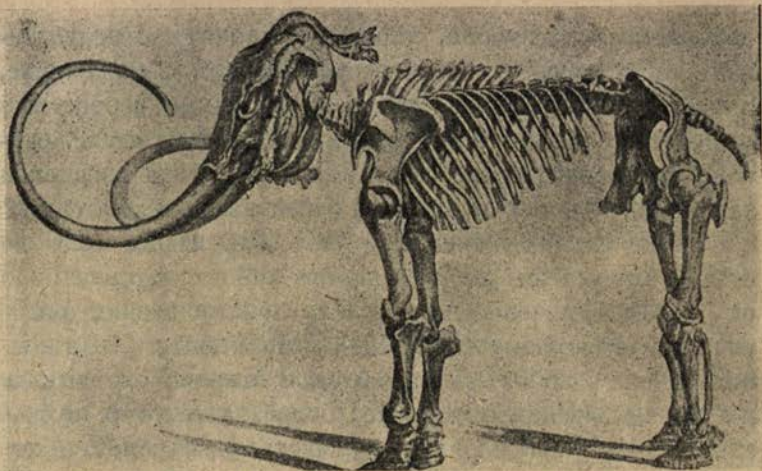

Обр. 5. Скелетъ отъ първия изкопанъ въ Сибиръ мамутъ, запазенъ въ единъ отъ музеитъ на Петроградъ.

отдавна е станало занаятъ на туземцитѣ. Мамутовата кость (бивницитѣ) е предметъ на търговията, понеже отъ нея правятъ скъпи украшения, и едва ли не една трета частъ отъ всичката „слонова кость“, която се изнася на свѣтовния пазаръ, се пада на мамутовитѣ бивници. Само въ последнитѣ два вѣка отъ Сибиръ, особено отъ Ново-Сибирскитѣ острови, сж изнесени не помалко отъ 20,000 чифта мамутови бивници. Само отъ това можемъ да сѣдимъ, какви грамадни мамутови стада сж се разхождали по равнинитѣ на северна Азия въ леденото предисторическо време. Този по-старъ братъ на нашия слонъ се е хранилъ, както и последниятъ, изключително съ растителна храна, и то въ голѣмо количество. Ако днесъ още живѣеха мамутитѣ, тѣ вѣроятно щѣха да бждатъ опитомени отъ северняцитѣ сжщо тѣй, както африканцитѣ и индуситѣ опитомяватъ днешнитѣ слонове!..

Въ България сж намѣрени кости—останки отъ мамутъ презъ 1890 година въ чакълестия насипъ при